

॥ श्री ॥

अथ श्री त्रिविक्रमपंडिताचार्यसुत श्री नारायणपंडिताचार्यविरचितः

॥ श्री मध्वविजयः ॥

१४. चतुर्दशः सर्गः

परिवृढघनसंघे राजसिंहोर्जशक्त्या
त्यजति मलिनभावं नीरसत्वाब्जिकामम ।
स्फुटमुद्यति तेजस्व्युज्ज्वले मध्वभानौ
सुजनजलज्ज्वांत्यै विश्वमासीन्मनोज्ञम ॥ १४.१ ॥

कृतमपकृतमार्यैः क्षम्यतां क्षांतिभूषैः
र्षति मृदु वदतां च प्रार्थनाभिः प्रभूषाम ।
अपहतमपरेषां मंत्रतो ग्रंथगतं
दशद्वयनियोगाद्दृष्टीच्छंकरार्यः ॥ १४.२ ॥

परिवृतमवनम्रैर्ग्रामिणीग्राभ्यपूर्वैः
अवनतमुरुचेतःपादपार्श्वे नृसिंहम ।
सहजविजयतोऽयुग्विक्रमार्यः प्रसन्नः
कविकुलतिलकोऽसावाशिषाऽतोषयत्तम ॥ १४.३ ॥

उपचरति नितांतं हंत पौरंदरी धूः
धुसदसि भजतो यं दुर्लभा द्रुमाग्यैः ।

गुरुजनपरिचर्या चङ्किरे दृष्करं च ।
सञ्जुमति तदाध्याऽर्घरात्रात प्रसन्नाः
सुगतिरपरथैषां स्यात् कथंकारमिष्टा ॥ १४.८ ॥

श्रवणमननहेतोः प्राक् चिरायास्तनिद्रः
सपदि विवशयंत्या निद्रया ग्रस्तचेताः ।
स्वयमपि नयति द्वागंगवस्त्रादि पूज्ये
ऋति विगतनिद्रः कोऽपि शिष्योऽन्वशेत ॥ १४.१० ॥

विहितमविहितं प्रागेव कस्माद् विनिद्रैः
र्षति गुरुपरिवादाशंकया नम्रगात्राः ।
चिरमनवतरंतः श्रावका मुक्तमार्गाः
गुरुषु ऋलसकाशस्थेषु तूष्णीमतिष्ठन् ॥ १४.११ ॥

विपुलहृदयपार्श्वे दीपदीप्तिप्रदीप्ते
दरवरपरिपूर्णेर्वाभिरर्घ्यादि दत्त्वा ।
यतिरतियतचेताश्चङ्किणोऽर्यानिकायात्
दुसुमसमितिमग्र्यामादराद्गुञ्जहार ॥ १४.१२ ॥

अमृतमपि निरीक्ष्याऽस्रावि निर्मात्यसूने
घृतमिदमिति सद्यो भ्रान्तिमंतोऽपि शिष्याः ।
श्रद्धधुरधिसकाक्यैर्विभ्रमास्तथ्य पश्चाद्
अनुदिनममृताङ्गैस्तस्य सेव्यस्य शक्त्या ॥ १४.१३ ॥

अगमद्वयितमंत्रैस्तूद्यानां त्रयाणां
कृतिभिरनुमतात्मा तत्र पंचांगविद्धिः ।
उदयमहिमरोचिश्चक्रवर्ती त्रिशक्तिः
दधदतिबृहदंतः षड्गुणं स्वात्मतेजः ॥ १४.१४ ॥

तिमिरनिकरकुंभिव्रातमत्यंततीव्रं
स्थिरतरमभिलानां प्राणिनां रुद्धमार्गम ।
भुवनभवनपूर्णां भानुमानंजनाभं
हरिरिव नभरैः प्राग रश्मिजलैर्निरास ॥ १४.१५ ॥

मधुरपतगरावाः शांतनैशांबुबाष्पाः
सपदि विपुलरागः स्वाभिसारात् प्रसन्नाः ।
अरुणतरणिरत्यच्छांबरा द्विकपुरंध्रीः
स्मितसरसिजवक्त्राः स्वैः करैरालिलिंगे ॥ १४.१६ ॥

प्रणतिरभसधूणीबद्धशोभाविशेषा
दधुरुपकृतिमतां साधुजलांतराप्ताः ।
समयमुपनतं संवेदयंतो वयस्या
एव दशशतकेतोः केतवः श्रावकाणाम ॥ १४.१७ ॥

निहितमुचितमुच्यं योगपीठं प्रवक्तुः
परिषदि परितोऽमी सत्वरः सत्त्वभाजः ॥

द्रुतमवसितकृत्यैर्धन्यसंन्यासिवर्गैः
श्रवणपरमकृत्यायोपतस्थुः समेताः ॥ १४.१८ ॥

अभुरमलगुणानां शोभनाच्छादनानां
मुररिपुनिलयानां हंत वैदांतिनीनाम ।
सपदि सुविवृतानामंतरथा धियां वा
विविधकवणिकानां संन्याः पत्रिकाशाम ॥ १४.१९ ॥

अनतिविरणभावा अभ्यनन्योन्यसंगाः
ऋषुतरततनानापंकितिसाम्याप्तशोभाः ।
द्विरदतुरगदेष्या दूरतो वर्जितांताः
कुशललिभितरूपा रेण्विरे तेषु वार्ताः ॥ १४.२० ॥

सपदि दृशुरेके वाचनीयाद्विभागं
परिचयपटुताभ्यां तावद्वेके चिरेण ।
हरिगुरुनमनं द्राग यत्नतोऽमी विधाय
प्रययुरपरसाम्यं सिद्धये स्याद्धि यत्नः ॥ १४.२१ ॥

यतवचसि ञनेऽस्मिन्नानते सन्निरस्यन
सिचययवनिकां तां सांध्यञ्जमूतरकताम ।
रविरिव रविपूज्यांघ्निः समाजंतरिक्षे
व्यलसदति शयालुः सन सहस्रप्रकाशः ॥ १४.२२ ॥

त्रिभुवनवरतेजोव्यक्तवेदार्थशुक्ल
त्रितयरसतया ये वर्णिता वर्णवर्थाः ।
पृथुमतिरथ तेषामैक्यमापाद्य सम्यक्
प्रवचनपरिशुद्ध्यै स्म प्रशौति प्रवीणः ॥ १४.२३ ॥

स्वरमचरमकाले मंद्रमेवात्यजद्विः
स्फुटमुपनिषदंते वाचकैर्वाच्यमाने ।
प्रवचनमतिचित्रं प्राणभाजं श्रुतीनां
अमृतममृतभावस्यैष हेतुं चकार ॥ १४.२४ ॥

धनमिव सधनायेभ्योऽर्कसूनुः प्रसन्नः
शरशतमिव पार्थः संयुगार्थिभ्य उग्रः ।
अरतिविरहितः सोऽनारतं नाऽद्विशन्नो
प्रतिवचनमदीनं योऽदकेभ्योऽजिलेभ्यः ॥ १४.२५ ॥

अथ दशशतशोचिष्याप्रयाति प्रतीच्यां
प्रवचनमवसाय स्नातुमायात तटाकम् ।
पृथुमतिरिह तावच्छ्रेष्ठसंसर्गलोलैः
समगमि सपदि स्वर्निम्नगाद्यैश्च तीर्थैः ॥ १४.२६ ॥

घनरसनिकरोऽसावंतरत्यंतशुद्धो
मुनिगण एव भूयः स्नेहवान प्राग दधानः ।
प्रतिकृतिमजिलज्ञस्याऽपरोक्ष्येण तावत्

स्फुटमलमत ३पं मञ्जने सञ्जनेष्टम ॥ १४.२७ ॥

अपरिमितमनीषस्योल्लसच्छंभवाढोः
रथयरिगिशिलानां तन्वतोऽत्राभिषेकम ।
प्रतितनव उदारास्तास्वलं सन्निधातुः
तनव ऽव विरेणुः पांचजन्यप्रियस्य ॥ १४.२८ ॥

अभिदधति मुनींद्रा द्वादशाब्दोपवास
प्रतिमङ्गलमलयत्सेवनं भक्तियुक्तम ।
अधिकममरनधाधाप्लवाद्धन्यमान्याद्
अपिबदलवबोधो विष्णुपादोदकं तत ॥ १४.२९ ॥

तरिगिभिरिव गौरैर्ध्वपुंद्गैर्द्विषड्भिः
सदरपरमचक्रोदीर्गतेज हरीष्टः ।
मुररिपुविमुभानां दुरस्रहो देहभाजं
लयसमय ऽवान्यो मान्यधीराबभासे ॥ १४.३० ॥

समधिकधिषणस्य प्रेक्षमाणो जनौघः
प्रकृतिमधुरमास्यव्याजपूर्णेदुबिंभम ।
अमुचदपसरेति श्रावकोकतेः पुराऽस्मिन्
प्रचलति पदवीं तां प्रांजलिस्तूर्णमारत ॥ १४.३१ ॥

गुरुचरणसरोजद्वंद्वनिर्णवनांभो

दधति जननिकाये सर्वमुर्वीगतं च ।
अवनिरनमिनंदिन्यध्यदश्चक्षमेऽसौ
कथमपि कथमेव स्यात् क्षमाभ्याऽन्यथाऽस्याः ॥ १४.३२ ॥

अविदितरसभेदं शीतलं लघ्वगंधं
विमलममलपाणिः पाणिजैरप्रविष्टम ।
वदनपवनभीत्या पार्श्वतो बिल्रदग्र्यं
कमथ करकपूर्णा संयमीहानिनाय ॥ १४.३३ ॥

विहसितभिसभंगश्रीप्रकर्षं सितिम्ना
जलजममृतपूरैः पूरयामास रभ्यम ।
समयगुणविशेषालोचकैर्लाजनीयः
ससुरभिसुमनोभिः स स्फुटं गौरपकश अः ॥ १४.३४ ॥

विमलमलयजंभोबिंदुभिश्चार्चितार्थो
नवललिततुणस्या पुष्पराभ्याऽऽर्चियत सः
स्थलजजलजवल्लीवृक्षवीरुत्समस्त
प्रसवविजयलक्ष्म्या मूर्तयेवेद्विरेशम ॥ १४.३५ ॥

स दददधिकबोधः षोऽशात्रोपचारान
व्यरह्यदगुणान् द्वात्रिंशद्भागः पुरोगान् ।
अगणितगुणमुच्यैस्तोषयन् शार्ङ्गपाणिं
षऽपि परमभक्त्याऽनूपचारान् द्विदेश ॥ १४.३६ ॥

तमरुणमणिवर्णं द्विव्यद्वेहाभ्यगेहे
स्नपितमतिपृथुश्रद्धानदीचित्तवार्भिः ।
ननु स यजति नित्यं हृत्सरोजसनस्थं
न तु सकृदिति पुष्पैरष्टभिर्भावपुष्पैः ॥ १४.३७ ॥

कृतपरमसपर्यः सांद्रसच्यंदनांभः
परिमणितभुजोरोमंडलांसो मनीषी ।
स्मितरुचिरमुभेदुः स्निग्धकौशेयवासाः
स मुनिसुरनराणां चक्षुषामुत्सवोऽभूत् ॥ १४.३८ ॥

परमथ परमाह्नं प्राप्तमेवाप्रयासं
प्रभुरिह भुभुजेऽसौ वेदवादप्रवीणः ।
अजितपरमभक्तः संततं मन्यमानः
सकलजगदधीशः प्रीयतां शौरिरित्थम् ॥ १४.३९ ॥

सहचरपरिकलप्ते सूक्ष्मवस्त्रास्तृतेऽसौ
अवितनुरुहःपौशीरवर्ये निषण्णः ।
अरमयद्विह नानाहृद्यविधाविलासैः
कविजनपरिवारं मंडयन् मंडपाग्र्यम् ॥ १४.४० ॥

अवसरमधिगम्य ब्रूविवृंभादभीष्टो
भुजसततगलक्ष्मीभूतपाणिप्रवाणः ।

स्मितनयनविकारसैस्तस्य विज्ञातभावः
श्रवसि किमपि कार्यं मंत्रयामास मंक्षु ॥ १४.४१ ॥

प्रशतिपरमकृत्याः सन्मतेर्ये जनौघाः
विभ्रमुरनतिदूरे संहतास्तानतीत्य ।
अहमहमिकयाऽऽशु प्राप्य पार्श्वं प्रशोमुः
बहव ऽह गृहस्थाः पूर्वसेवां विधातुम ॥ १४.४२ ॥

विविधजनपदस्थाः प्राक श्रुतेभ्यो गुणोभ्यः
शतगुणगुणमेनं विस्मिता वीक्षमाणाः ।
मुकुणितकरपद्मा आस्यतामित्यवाप्ताः
प्रचुरतरहृदा संभावयांचकिरेऽन्ये ॥ १४.४३ ॥

अलमलमनुवादेनानुवाच्येत पश्चात्
ननु गुरव ऽदानीमुद्यता हि प्रवक्तुम ।
न मननमधुना द्रागाव्रजेत्याह्वयत तान
श्रुतपरिचयसक्तान श्रावकान श्रावकाग्र्यः ॥ १४.४४ ॥

अधिकधिषण्णमेनं व्याभ्यया शोभमानं
हरिमिव कविवर्यं सत्यवत्यास्तनूजम ।
सततमनिमिषं संदृश्य सानंदयित्ताः
समयमपि गतं संविद्रते न स्म लोकाः ॥ १४.४५ ॥

उदयमित ँवास्तं यंश्च लानुर्बलासे
स्फुटमकलुशरूपो दर्शनीयोऽनुरागी ।
शुचि हरिपदमापत्संपदोराश्रितानां
न हि भवति विशेषः स्वप्रकाशोन्नतानाम् ॥ १४.४५ ॥

मरतकमणिवर्णो भूतघात्री पुरंध्याः
लसति ञलघिवासस्यर्धलीनः क्षणार्धम ।
अरुणतरणिविंबिंभच्छदना पद्मरागः
कपिशकरकलापोल्लास्यभूत प्रेक्षणीयः ॥ १४.४७ ॥

अवनिवनवनध्रुग्वायुभाहम्महत्सु
प्रकृतिगुणसमेताव्याकृताकाश अेकम ।
ततमतनुमनाः सोऽचिंतयत सत्समाधौ
असुरसुरनरेभ्यः सद्गुणं नाथमन्यम ॥ १४.४८ ॥

व्यदधत परिदृष्टज्योतिषः साधु सांध्यं
नियममवनिदेवा ज्योतिषोऽध्यावलोकत ।
विहितमनुसरंतो धर्मशास्त्रप्रवीणाः
सवितरि सवितारं चिंतयंतस्त्रिलोक्याः ॥ १४.४९ ॥

विविदुरतितरां ये देवताः षोऽशोकता
हरहरिहयपूर्वात्याः कलाभेदतोऽस्य ।
सुदुतमतिसृजंतोऽग्न्याहितास्तेऽग्निहोत्रं

व्यधुरुचितमपूर्वं येन गायत्रलोकः ॥ १४.५० ॥

विधुरयमकण्ठः स्याद् यद्दि स्यादवश्यं
ननु निजसहजायाः सुंदरास्येन्दुकल्पः ।
ईति सुरललनाभिलाषितः भेचरीभिः
समधिकमधुरिमशा पूर्यर्ध्रस्तदोद्वैत ॥ १४.५१ ॥

ईनविरहमसह्यं प्राप्य पद्मैः सचकैः
चिरमिह परितप्तं पूर्वतप्तैः सुतुष्टम ।
मृदुकुमुदचक्रैः पादसंगेन राज्ञः
कमपि सकलहृद्यं कल्पयेन्नैव दैवम ॥ १४.५२ ॥

दलितेन्द्रनीलमणिनीलविलसं
नवकुंदकुम्भजसितद्विजवलि ।
स्मितया नगोत्तमशिरस्सुजातया
वनमालया सुरभिताशयाऽन्वितम ॥ १४.५३ ॥

मृदुगामिविमानसंपदो
रमयत सुस्मितगोपसुंदरीः ।
परितापविहीनमुज्ज्वलं
सुततं सूक्ष्मतरांबरं वरम ॥ १४.५४ ॥

गोभिस्तमांस्यपनयन गतिदं प्रजानां

अर्थातरं स भगवान् प्रकटीचकार ।
आनंदचिद्गुणगणं परिपूर्णासंवित
चंद्रस्तु शब्दगुणमित्ययमेव भेदः ॥ १४.५५ ॥

॥ ॐति श्रीमत्कविकुलतिलक त्रिविक्रमपंडिताचार्यसुत
श्रीनारायणपंडिताचार्यविरचिते श्रीमध्वविषये
आनंदांकिते चतुर्दशः सर्गः ॥

www.yousigma.com